

**Ustawa o otwartych danych
i ponownym wykorzystywaniu
informacji sektora publicznego.
Komentarz**

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Przedmowa

Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nie jest nowym zagadnieniem prawnym. Regulacja ustanawiająca ramy prawne dla dalszego wykorzystywania informacji pochodzących z sektora publicznego obowiązuje w krajowym porządku prawnym już od 2011 r. Ustawa o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, która weszła w życie 8.12.2021 r., otwiera jednak nowy rozdział w obszarze praw informacyjnych. Ustawa ta po raz pierwszy wprowadziła do polskiego porządku prawnego normatywne znaczenie otwartych danych, wyodrębniła pojęcia danych o wysokiej wartości, danych dynamicznych czy danych badawczych, przede wszystkim zaś ustanowiła kompleksowe otoczenie prawne, organizacyjne i instytucjonalne dla realizacji polityki państwa w obszarze otwierania danych. W ślad za poprzednimi regulacjami, zasadnicze elementy konstrukcyjne ustawy nie uległy istotnym zmianom, wciąż opierając ponowne wykorzystywanie o dwa tryby dystrybucji informacji (wnioskowy i bezwnioskowy). Niemniej ustawodawca wprowadził szereg rozwiązań nieznanymi dotychczasowymi przepisami, a co istotne, wykraczających poza minimum określone przepisami prawa Unii Europejskiej. Można wspomnieć chociażby o uregulowaniu funkcji pełnomocnika do spraw otwartości danych czy portalu danych. Znacząco wzrosła rola zautomatyzowanej dystrybucji informacji za pomocą interfejsów programistycznych aplikacji (API). Wprowadzono możliwość udostępniania kodu źródłowego programu komputerowego w celu dalszej eksploatacji przez każdego zainteresowanego użytkownika czy stosowania otwartych standardowych licencji. Sprawia to, że ustawa o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego ma szerszy zakres stosowania od przepisów dyrektywy 2019/1024, którą implementuje do polskiego porządku prawnego. Podjęcie zatem próby skomentowania przepisów nowej ustawy jest tym bardziej uzasadnione i ma za zadanie wypełnić lukę w dotychczasowej literaturze przedmiotu.

Komentarz, który oddajemy do rąk Czytelników, w zamierzeniach Autorów ma łączyć w sobie walory naukowe i praktyczne. Prezentowane analizy opierają się na stosowanych w naukach prawnych metodach (przede wszystkim dogmatycznej i historycznej), odwołują się do licznie przytaczanego orzecznictwa i piśmiennictwa przedmiotu. Przede wszystkim zaś publikacja ma wymiar praktyczny, omawiane konstrukcje prawne ilustrowane są przykładami, przez co ułatwią interpretację przepisów i ich stosowanie przez wszystkich zainteresowanych.

Komentarz kierujemy przede wszystkim do podmiotów zobowiązanych, a w praktyce do pracowników organów i podmiotów sektora publicznego, którzy realizują wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, jak i publikują dane w systemach teleinformatycznych (jak BIP, portal danych, strony informacyjne urzędów, rejestry i ewidencje) oraz użytkowników, a więc obywateli, przedsiębiorców czy organizacji pozarządowych, zainteresowanych wykorzystywaniem informacji sektora publicznego do dowolnych celów, tak zarobkowych, jak i niekomercyjnych. Ponadto wierzymy, że publikacja przysłuży się również upowszechnianiu wiedzy o otwartych danych wśród studentów i naukowców.

Przejdź do księgarni →